

PM

DATUM: 2011-09-20
AVDELNING: Avdelningen för finansiell stabilitet
HANDLÄGGARE: Åsa Ekelund

SVERIGES RIKSBANK
SE-103 37 Stockholm
(Brunkebergstorg 11)

Tel +46 8 787 00 00
Fax +46 8 21 05 31
registratorn@riksbank.se
www.riksbank.se

DNR 2011-542-STA

■ Internationellt låneärende

1. Förslag till beslut

Direktionen föreslås besluta

- att Riksbanken inte ska delta i den finansiering av Internationella valutafondens (IMF:s) särskilda lånefacilitet som IMF föreslår i sitt brev till Riksbanken, se bilaga, samt
- att uppdra åt riksbankschefen Stefan Ingves att för Riksbankens räkning besvara IMF:s brev i enlighet med detta beslut.

2. Bakgrund

IMF har kommit in med ett brev till Riksbanken där fonden ber banken att låna ut 0,2 – 0,4 miljarder SDR för vidareutlåning till fattiga länder under IMF:s särskilda lånefacilitet. I brevet nämns att IMF:s målsättning är att fonden inom ramen för denna facilitet för perioden 2009 – 2014 ska ha en utlåningskapacitet på 10,8 miljarder SDR och att fonden därutöver ska ha möjlighet att ge räntesubventioner på 0,2 – 0,4 miljarder SDR.

3. Överväganden

Enligt 7 kap. 4 § fjärde stycket riksbankslagen får Riksbanken efter medgivande av riksdagen delta i finansiering inom ramen för IMF:s verksamhet även om syftet inte är valutapolitiskt. Denna legala möjlighet för Riksbanken att delta i IMF:s s.k. mjuka utlåning efter medgivande från riksdagen infördes den 1 juli 2000. Finansutskottet uttalade i samband med lagändringen bland annat följande. "De transaktioner och arrangemang som aktualiserat förslaget har normalt inte något valutapolitiskt syfte. En medverkan från Riksbanken ligger därför utanför en centralbanks egentliga uppgifter. Riksbanken måste i varje enskilt fall bedöma om det är lämpligt att delta i finansiering av IMF:s verksamhet. Riksbankens engagemang måste naturligtvis hela tiden vara förenligt med en ansvarsfull förvaltning av valutareserven." (bet. 1999/2000:FiU18 s.5)

■ Det kan inledningsvis konstateras att den efterfrågade finansieringen inte är valutapolitiskt motiverad och därmed ligger utanför en centralbanks egentliga uppgifter. Vidare noteras att staten via UD:s biståndsbudget redan bidrar till just denna lånefacilitet genom räntesubventioner. Det ska även framhållas att det efterfrågade lånebeloppet skulle minska likviditeten i Riksbankens valutareserv med flera procent och att IMF redan har fått in lånelöften från andra länder som i stor utsträckning täcker det estimerade behovet. En samlad bedömning ger vid handen att Riksbanken inte för närvarande bör delta i finansieringen av den särskilda lånefaciliteten enligt IMF:s förslag.

Riksbankschefen bör lämpligen ges uppdraget att underrätta IMF om Riksbankens beslut.